

Posudek oponenta
na diplomovou práci Michala Svobody
na téma „Zákaz diskriminace v právu EU“
(Plzeň, 2014, 68 číslovaných stran)

I.

Téma práce

Posuzovaná práce je věnována tématu ryze klasickému, které názvem jistě nikoho ze čtenářů nijak neoslňuje. Bohužel si však autor nedokázal toto klasické téma ozvláštnit žádnou specifickou hypotézou, která by mohla známé téma posunout do jiné, individuální roviny a práci ozvláštnit nikoli tématem, ale právě přístupem autora či kontroverzním zkoumaným tvrzením. Diplomant si však za cíl práce vytkl „pouze“ analýzu současné právní úpravy zákazu diskriminace na úrovni ČR i EU, což nijak zajímavý přístup či kontroverzní tvrzení jistě není.

II.

Splnění cílů práce, obsahová úroveň

Samotná práce na 6 číslovaných kapitol včetně úvodu a závěru. Jejich struktura a provázanost je poměrně logická a standardní, je zřejmé, že autor vycházel z existující monografické literatury a držel se v řadě ohledů struktury zvolené i jinými citovanými autory. Přes úvodní vysvětlení svého přístupu se tak diplomant dostává k vysvětlení základních pojmů - rovnosti a diskriminace. Následující kapitoly jsou poté opět nijak překvapivě zaměřeny na antidiskriminační právní úpravu evropskou a poté českou, aby v poslední páté kapitole autor čtenáře seznámil i s možnostmi obrany proti diskriminaci, ať už ve formě soukromoprávních i veřejnoprávních procesních institutů. Dílo je zakončeno závěrem, který ovšem s ohledem na poměrně plynule definované cíle nemůže být nijak hutný, zásadní či nečekaný, nýbrž zde autor pouze konstatuje že se mu avizovaná analýza právní úpravy dle jeho názoru podařila dokončit.

III.

Teoretická úroveň práce

Při hodnocení teoretické stránky je sice možné diplomanta pochválit za pečlivý přístup při učebnicovém popisu jednotlivých aspektů zkoumané problematiky, nicméně smyslem diplomové práce by mělo být něco jiného, než vytvořit stručnou učebnici z dané oblasti. Obvykle očekávaný vědecký přístup ke zkoumaným otázkám, kdy autor kriticky hodnotí

stávající pozitivní úpravu, judikaturu či doktrinální přístupy, se v případě předmětného díla příliš nepodařilo naplnit. Proto i teoretická hodnota celé práce je přinejlepším průměrná. Autor sice přehledně vysvětluje jednotlivé instituty, nicméně při tomto popisu klouže po povrchu a nepouští se do skutečně kritického rozboru. Vzhledem k nedostatečně definované hypotéze ostatně ani není zřejmé, jaká bolavá místa by vlastně chtěl kriticky zkoumat, plní tedy vytčený cíl pouze tyto instituty popisovat.

IV.

Formální úroveň práce

Z formálního hlediska je hodnocená práce napsána srozumitelným odborným jazykem, bez větších gramatických chyb či jiných jazykových prohřešků a zahrnuje obstojný citační i poznámkový aparát. Autor se však v seznamu použitých zdrojů dopouští nekorektního citování internetových zdrojů, a zjevně si není jistý pravidly psaní velkých písmen v českém jazyce (viz název kapitoly 3). Nejedná se však rozhodně o četné gramatické chyby, které by výrazně snižovaly hodnotu celého díla.

V.

Klasifikace práce a náměty na rozpravu

Závěrem si dovoluji shrnout, že hodnocená diplomová práce splňuje minimální obsahové, formální i odborné požadavky kladené na diplomové práce, a proto ji doporučuji k obhajobě s předběžným hodnocením dobře. V rámci ústní rozpravy navrhuji, aby diplomant zodpověděl následující otázky:

Jste příznivcem rozšíření ochrany před diskriminací do soukromoprávních oblastí tak, jak to činí tzv. antidiskriminační zákon implementující příslušné antidiskriminační směrnice EU? Existují nějaké hranice, za nimiž by měl mít občan právo rozhodovat se zcela podle vlastní vůle bez ohledu na to, zda tím někoho diskriminuje či nikoli, nebo podle Vás principy zákazu diskriminace mají prolínat celý náš život? Je možné, že by některé osoby mohly zákazu diskriminace zneužívat?

V Plzni dne 15.04.2014

Mgr. Tomáš Křivka